

Müslümanların Yahudilerle Savaşı

Ahmet AĞIRAKÇA

Ebu Hureyre (r.a) Rasulullah (s.a.v)'ın şöyle buyurduğunu anlatıyor: *“Müslümanlar Yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır. (bu savaşta) Müslümanlar onları öldürecekler. Savaş sonunda Yahudiler, taş ve ağaçların arkasında gizlenecek, taş ve ağaçlar dile gelecek ve: ‘Ey Müslüman, ey Allah’ın kulu! Yahudi arkamda, gel onu öldür’ diyeceklerdir. Garkat denilen ağaç hariç, zira o yahudilere ait ağaçlardandır.”*

Abdullah İbn Ömer'den (r.a) gelen bilgiye göre de Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur: *İleride mutlaka Yahudilerle savaşacak ve onları öldüreceksiniz. Öyle bir hal olacak ki taşlar dile gelip “Ey Müslüman bak arkamda bir yahudi var saklanmış, gel onu öldür, diyecektir”*, (Müslim, el-Fiten ve eşratu's-saa, 18).

Her ümmet kendisini Allah'a ibadete ve tağutlardan kaçınmaya çağıran bir peygamberle muhatap olmuştur. Ümmetlerin peygamberlerine karşı tutumları, davete icabet etmedikleri, cahili anlayışları ve bu anlayışlardan kaynaklanan inkar ve isyanları, şirke kayma tehlikesi geçirdikleri olaylar, zaafıları, arzuları Kur'an-ı Kerim'de bir ibretler tablosu olarak insanlığa sunulmuş, bu ayetler hidayet isteyen takva sahipleri için eşsiz bir tebliğ olmuştur.

Kur'an, mü'minlere muhtelif kavimleri İslâm dinine çağırma konusunda uygulanması gereken metod hakkında, inkârında ısrar edip mü'minlere karşı cephe alarak onları üzme, yıpratmaya çalışan topluluklar hakkında, artık onlardan ümit kesmeleri, üzülmemeleri, onları dost edinmemeleri yönünde açıklamalar yapmıştır. Bu tebliğlerde son ümmet olan İslâm ümmetine, geçmiş ümmetlerin hataları anlatılarak aynı hatalara düşmemeleri hususunda uyarılar bulunmaktadır.

“Yahudilerle müşrikleri mü'minlere düşmanlık bakımından insanların en şiddetlisi bulacaksınız...” (el-Maide, 5/82) ayetinde Allah'ın Müslümanları özellikle Müşrikler ve Yahudiler hakkında uyardığını görüyoruz.

Hz. Peygamber (sav) kıyamete yakın bir dönemde meydana gelecek bir çok olay hakkında bilgi vermiştir. Bunlardan birisi de Yahudilerle olacak savaştır. Yahudilerin son dönemlerdeki tutum ve politikaları, dünyanın her tarafında fitne ve fesadı yaymaları, ekonomiyi adeta ellerinde oyuncak haline getirerek bütün insanlığa

tahakküm etmeleri ve özellikle Filistin’de yaptıkları zulümler, Mescid-i Aksa’ya karşı giriştikleri hain saldırılar, Gazze’de gerçekleştirdikleri soykırım sonlarını hazırlayacak davranışlardır.

“Müslümanlar Yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır” hadisinden maksad bu savaşın kıyametin kopmasından hemen birkaç gün önce olacağı anlamında değildir. Hz. Peygamber’in bir çok hadisinde “.....şöyle şöyle olmadıkça kıyamet kopmayacak..” buyurduğunu görüyoruz. Bu tür ifadeler, “bu olay mutlaka meydana gelecektir, muhakkak olacaktır” anlamındadır. Yahudilerle savaş hadisinde kullanılan “...onlarla savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır” ibaresini Rasulullah Arapların Türklerle karşılaşması ve savaşması, İstanbul’un fethi ve birkaç olay hakkında daha kullanmıştır. Bu rivayetler muhtelif hadis mecmualarının “fiten” bölümlerinde yer almaktadır.

“Yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır” demek muhakkak onlarla büyük bir savaşa tutuşacaksınız demektir. Bu savaşın gün be gün yaklaştığını artık hissetmekteyiz. Onların Filistinde zulümleri arttıkça bu savaşın yaklaştığını söylemek kehanet istemeyecek kadar açıktır. Bu tür gayb hadislerinin Mutezile ve onlara tabi olanlar tarafından inkâr ve reddedilmesi hadislerin sıhhatine gölge düşürmez. Zaten zamanla bu tür gayb rivayetlerinin vuku bulması, bu konudaki hadislerin sıhhat ve icaz yönlerini ortaya çıkarmaktadır.

Yahudilerle savaş gittikçe yaklaştığı gibi Roma’nın silahla değil, tebliğ ve tekbirlerle fethi de yakınlaşmaktadır. Bu gibi hadisleri sahih kabul etmeyenlerin Peygamber’e olan iman anlayışlarını gözden geçirmeleri gerekir.

Bu ara izahtan sonra hadise yeniden dönersek; hadiste Yahudilerin, savaşta taş ve ağaçların arkasında saklanacaklarının anlatılması, onların korkak olduğu gerçeğini yansıtmaktadır. Savaş öyle kızışacak ki artık kaçacakları bir yer kalmayacak ağaçların ve kayaların arkasında saklanacaklar ancak bu dahi fayda vermeyecek, taş ve ağaçlar da dile gelip savaşa katılacak, Müslümanlara adeta lojistik destek vererek arkalarında saklanan yahudileri haber vereceklerdir.

Hz. Peygamber’in “Garkat ağacı hariç, o Yahudilerin ağacıdır” buyururken büyük bir ihtimalle şunları kasdetmektedir: Garkat ağacının dile gelmemesi Allah’ın hikmetidir, bütün ağaç ve taşların dile gelip Yahudileri ihbar edecek olmalarına rağmen bu ağacın hariç olacağını ve bunun Yahudi ağacı olduğunu buyurması bir istisnayı anlatmaktadır. Bu hadisi bilen yahudiler Hz. Peygamber’e (sav) bütün düşmanlıklarına rağmen bu hadisi dikkate almışlardır. İşgal ettikleri İslâm topraklarının her tarafına bu

ağaçtan dikip durmaktadırlar. Yahudiler bu mucizenin gerçekleşeceğini aynen biliyor ve buna inanıyorlar. Onlar bu hadise inanırken birilerinin bunu red ve inkâr etmesi de ayrı bir ibrettir.

Yahudiler Allah'ın ayetlerini azıcık bir değer ile satan, insanları kötülükten alıkoymayan, çok çabuk inkâr ve isyana sapan, şirke bulaşçıveren kimselerdir. Kendi öz Peygamberlerine eziyet eden, hatta onları öldüren Yahudiler Hz. Musa'ya, Hz. Harun'a, Hz. Zekeriyya'ya, Hz. Yahya'ya ve Hz. İsa'ya, karşı takındıkları tarihi tavırlarıyla son Peygamber Muhammed'in (sav) de karşısına çıkmış ve kesin Peygamber olduğunu bildikleri halde (el-Bakara 2/146) içlerindeki kıskançlıklardan dolayı (el-Bakara 2/109) onu red ve inkâr etmişlerdir.

Yahudilerin, son Peygamber'in (sav) Hz. İshak yerine Hz. İsmail soyundan seçilmesi karşısında başgösteren inatları, Müslümanların Medine'de hakim güç olması ve İslâm'ın bölgede siyasi, ekonomik ve kültürel nüfuzunu gün geçtikçe artırması insanları "adalet"i altında toplaması sonunda kin, öfke ve şiddete dönüştü. Bu topluluk İslâm'ın bir güç oluşturmasının ardından, yeryüzünde ulaşacağı seviyeyi kavrayabiliyordu. Zira Allah değişmeyen sünnetiyle tüm kutsal kitaplarda kendisine bağlı iyi birer kul olanlara yeryüzünde önderlik vadediyordu. Yahudiler de bu endişeyle İslâm'ın devletini kurduğu ilk günden bu günlere kadar bu gücü engelleme çabası vermektedirler.

Hz. Peygamber bu hadisinde, kutsal bölgeleri, ekonomik ve siyasi hakimiyeti, insanlara önder ve lider olmayı paylaşamayan bu iki zümrenin savaşının kıyamete kadar süreceğini ve sonuçta Allah'ın seçtiği ve sevdiği topluluğun (el-Feth, 48/29), inkarcı ve lanetli (el-Maide, 5/78), hilebaz ve ırkçı topluluğa galip geleceğini müjdelemektedir.

Hatta bu zafer için bütün tabiat ve eşya Müslümanlara yardım edecek, bir taş ve bir ağaç bile Yahudiyi himayeden kaçınacaktır. Taş ve ağaçların dile gelişinin mahiyetini Allah bilir, ama o günleri görecek olan Müslümanlar buna o zaman şahid olacaklardır. Ancak taş ve ağaçların dile gelişini, Müslümanların teknolojik imkanlarla, taş ve ağaçların arkasına sığınan yahudileri tespit etmeleri olarak değerlendirmek de mümkündür.

Yalnız bir ağacın yahudileri himaye etmesi ise (veya, teknolojik silahın o ağaç üzerinde kullanılmaması) ancak Allah'ın bir iradesidir. Rahmeti her şeyi kuşatan Allah (el-A'raf, 7/156) belki de külli bir cezayı ve insanı büsbütün savunmasız kılmayı, mülkün ve hükmün kendine ait olduğunun apaçık ortaya çıktığı din gününe bırakmıştır.

Bugünkü siyonist yahudilerin filistinde yaptıkları zulümlere baktığımızda bu zulmün mutlaka sona ereceğini ve bu zulmün altında kalacaklarını söylemek her halde kehanet değildir. Küfür devam edebilir ancak zulüm asla devam edemez. Siyonist devlet ile işbirlikçisi ve koruyucusu olan ABD, İngiltere ve Fransa ile Almanya'nın de aynı zulme düşer olacağı günler yakındır. Biz buna inanıyoruz. Yoksa bu savaş Armagedon savaşı mıdır?